

Zendingswerk in Marseille

GROENTEN, FRUIT EN HET EVANGELIE

Tussen de groenteman met zijn ‘haricots verts’ en de fruitman met zijn ‘pamplemousses’ presenteren Ina van der Put en Ingrid Bordon al vele jaren hun eigen specialiteit op de markt van Marseille: goed nieuws. En de zaken lopen goed. Iedere week maken Ina en Ingrid weer gezegende ontmoetingen en gesprekken mee.

Ina en Ingrid verlieten beiden ruim dertig jaar geleden hun geboorteland. Ingrid vertrok uit Duitsland om als au pair te gaan werken, eerst in Engeland en later in Marseille. Ina vertrok uit Nederland om als zendingswerker in Marseille te gaan werken (sinds 1990 voor ECM).

Ingrid kreeg in Marseille contact met enkele zendingen en kwam tot geloof. In die tijd leerde ze ook Ina kennen. Vol van haar nieuwe geloof vertrok ze in 1989 samen met haar man naar Senegal, waar ze bijna zestien jaar als zendingswerker actief was. Ze verloor er echter ook haar kind door leukemie en haar man door een scheiding. In 2005 keerde ze daarom terug naar Marseille, waar “de Heer een deur voor me opendeed”, zoals ze het zelf omschrijft.

Vooraf Ina speelde daar een grote rol in. De twee waren al die jaren vriendinnen gebleven. Na Ingrid's terugkeer in Marseille begonnen ze een woning te delen. Samen spannen ze zich nu in om de diverse bevolking van Marseille met het Evangelie te bereiken. Daarbij is Ingrid inmiddels kandidaat om zich als ‘partner in ministry’ bij ECM te voegen.

Inspectrice

Ina is in januari met pensioen gegaan, maar in de praktijk werkt ze onverminderd voort. Vooral het werk op twee markten in de stad, waar Ina en Ingrid een kraampje hebben met bijbels en christelijke literatuur, laat haar niet los. “Zolang ik de kracht heb, wil ik doorgaan”, zegt ze. “Ik mis het echt als ik niet op de markt kan staan.”

‘Steeds meer jonge katholieken raken geïnteresseerd in het Evangelie’

Iedere dinsdagmorgen staan Ina en Ingrid op de grote markt op de Avenue du Prado en twee vrijdagen per maand staan ze op een kleinere markt voor het gerechtsgebouw. Ze werken daarbij al vele jaren nauw samen met ‘Foyer Chrétien Le Phare’, een christelijk pension voor studenten, niet ver van de markt. Ze runnen hun kraampje onder de naam van het pension en kunnen bij Le Phare terecht als ze vervolgspraken met mensen willen maken.

Op beide markten hebben Ina en Ingrid hele goede plaatsen. Gratis, omdat de inspectrice vindt dat ze goed werk doen. Sommige kooplieden om hen heen nemen

U kunt het werk van Ina van der Put ondersteunen door een gift over te maken op ING 254997 van ECM Nederland onder vermelding van ‘fonds Van der Put’. Meer informatie over Ina vindt u op www.ecmnederland.nl.

dat niet altijd in dank af, want “iedere centimeter is daar goud waard”, zegt Ina. Zo kreeg Ingrid onlangs bij het inpakken van de spullen de resten van een vismaaltijd naar d'r toegegooid. De positieve verhalen overheersen echter. Ina vertelt honderduit over de gezegende ontmoetingen die ze iedere week weer mogen hebben en de vele bijbels, Lucas-evangeliën, boeken en kaartjes die ze iedere keer verkopen of weggeven. “Pas nog raakte ik in gesprek met twee Algerijnse mannen – de ene een arts in Marseille, de andere een socioloog in Algerije. Ze waren echt geïnteresseerd in onze boodschap”, vertelt Ina. “Ook steeds meer jonge katholieken raken geïnteresseerd en willen het Evangelie lezen. En met kooplui uit Senegal, die soms naast ons staan, hebben we goed contact gekregen, dankzij Ingrid uiteraard. Eén van hen kwam pas naar de gemeente toe, net als vier andere contacten van de markt.”

Kalasnjikovs

Er zit ook een andere kant aan het verhaal. De eerder genoemde tegenstand die Ina en Ingrid ondervinden op de markt, maar ook de duistere wereld van het occultisme waar velen zich mee inlaten en de oneindige cyclus van geweld en criminaliteit die de stad beheerst. Ina: “Marseille is dit jaar de culturele hoofdstad van Europa, maar je zou het eerder de hoofdstad van geweld kunnen noemen. Uit mijn vorige woonwijk ben ik gevlucht, omdat men een keer de vier banden van mijn auto stal en omdat jongelui een andere keer mijn hele auto probeerden te stelen. En ook in de wijk waar we nu wonen, zie je de criminaliteit. Pas zijn hier twee mensen met kalasnjikovs vermoord, op 800 meter van ons huis. En 's nachts staan ze hier voor de deur drugs te handelen.”

‘Ik ken mensen die verhuisd zijn omdat ze onmogelijk meer in hun wijk konden wonen’

Eén van de leden van Ina's thuisfrontcommissie werkt bij de politie. Hij wist Ina te vertellen dat Marseille ‘toonaangevend’ is wat betreft de georganiseerde misdaad en dat men niet weet wat men ertegen moet doen. “Ik ken mensen die verhuisd zijn omdat ze onmogelijk meer in hun wijk konden wonen”, zegt Ina. “Hun kinderen konden niet meer op straat komen.”

Het is niet voor niets dat Ina zegt dat ze het marktwerk wil voortzetten “zolang het nog kan”. “De wereld verandert. Als je leest over landen waar christenen aangevallen worden, dan lees je dat de boekhandels het eerste doelwit zijn. Wij kunnen hier een doelwit zijn.”

En toch, ondanks dat alles, zou Ina voor geen goud terug naar Nederland willen gaan om daar rustig van haar pensioen te genieten. “Ik weet dat dit mijn plaats is, het is bevestigd door de Heer. Daarom ben ik simpelweg blij om hier te zijn. En bovendien: er staan zo veel mensen in gebed om ons heen. Daardoor zijn al heel veel blokkades opgeheven.”

**INGRID (LINKS) EN INA (RECHTS):
‘ER STAAN ZO VEEL MENSEN IN GEBED OM ONS HEEN!’**